

Τελειώνοντας το τελευταίο σημείωμά μας, υποσχεθήκαμε πώς σήμερα θα εξετάζαμε αν μπορεί να τελειώσουν κάποτε αυτές οι καθημερινές μικροθυσίες και να απαλλαγεί κανείς απ' αυτές.

Τί λέτε σεις, είναι δυνατόν να τελειώση κανείς μια και καλή μ' αυτές; Εγώ προσωπικά νομίζω, πώς μια και διαλέξαμε αυτό το δρόμο, δεν είναι δυνατόν να τελειώσουμε έτσι εύκολα, δηλαδή με μια μοναδική και μεγάλη θυσία. Αυτό θα έμοιαζε, σαν ένας αθλητής να ήθελε να πετύχη το μεγάλο ρεκόρ, αλλά ναμή του άρεσαν οι καθημερινές ούτε ατέλειωτες προπονήσεις ούτε οι άλλοι περιορισμοί, που είναι υποχρεωμένος να βάζει στον εαυτόν του, "για να κρατιέται σε φόρμα" βότσα ήταν σαν να έλεγε: "Τήν ημέρα που θα είναι για να σπάσω το ρεκόρ, μάλιστα, αξίζει να κοπιάσω και να κουραστώ, αλλά να σκοτώνουμαι και να τυραννίζουμαι κάθε μέρα, δε μ' αρέσει καθόλου...". Τί λέτε, θα έσπαγε ρεκόρ ένας τέτοιος αθλητής; Πολύ φοβούμαι πώς όχι ρεκόρ δεν θα έσπαγε, μά θα έμεινε πιο πίσω κι απ' τον πιο ασθενικό αθλητή, που με επιμονή όμως κάνει την καθημερινή του προπόνηση. Γι' αυτό κι εμείς, μια και αποφασίσαμε να τραβήξουμε το δρόμο της δημιουργίας και της θυσίας, ως προσέξουμε τις καθημερινές και μικροθυσίες.

"Ίσως όμως σ' έχει γεννηθή μία άπορτία. "Ίσως θα λέτε με τό μυαλό σας: Καλά και ώρατα όσα είπαμε στα προηγούμενα σημειώματά μας για την δημιουργία ενός καλύτερου και ανώτερου κόσμου. Αλλά με αυτές τις καθημερινές μας μικροθυσίες θα δημιουργηθή αυτός ο ώρατος και ανώτερος κόσμος; Είναι αρκετές αυτές;

"Εάν βέβαια γίνουν μόνον αυτές, δεν είναι αρκετές. Πρέπει να γίνονται και μεγαλύτερες θυσίες, όταν χρειάζονται. "Αν δεν γίνουν και εκείνες, είναι σαν να προσπαθούμε να κτίσουμε ένα σπίτι μόνο με μικρά λιθαράκια ή μόνο με τό χώμα απ' όπου φτιάχνουμε τή λάσπη, χωρίς να βάλουμε ούτε άγκωνάρια, ούτε άλλες μεγάλες πέτρες. Όπως πάλι και τό αντίθετο. Ένα μεγάλο σπίτι, δεν είναι δυνατό να τό κτίσουμε μόνο με μεγάλες πέτρες. Χρειάζονται και τά μικρά-μικρά λιθαράκια που αποτελούν τήν άμμο, όπως χρειάζονται και τά πολύ λεπτά-μικρά εκείνα κομματάκια που αποτελούν τό χώμα και τόν άσβεστη, ή τις άλλες συνδετικές ουσίες. Χωρίς αυτά τό σπίτι, αν μάλιστα είναι μεγάλο, όσο και καλά και μεγάλα να είναι τά άγκωνάρια, δεν μπορεί να σταθί.

Οι καθημερινές, λοιπόν, μικροθυσίες μας, είναι ή συνδετική ουσία που στηρίζει ολοκληρο τό οικόδομημα και άξιοποιεί και τις μεγαλύτερες θυσίες που γίνονται είτε από μ'ας, είτε από άλλους. Χάρη στις μικρές αυτές θυσιούλες, μπορούμε και απολαμβάνουμε τις μεγάλες, τις ώρατες, εκείνες που είναι στεφανωμένες με μεγαλειά και δόξες.

"Επειτα και κάτι άλλο: Τις μεγάλες θυσίες ούτε τις ζητά ο Θεός από όλους, ούτε και είναι σε θέση όλοι να τις προσφέρουν. Ένώ οι μικρές περνούν απ' τό χέρι όλων μας και έχουμε διαρκώς τήν ευκαιρία να τις προσφέρουμε. Όταν τήν ημέρα εκείνη ο Θεός μ'ας ρωτήσει, γιατί δεν σταματήσαμε μια στιγμή στο δρόμο, για να πούμε έναν καλό λόγο σε ένα παιδάκι που έκλαιγε, τί θ' απολογηθοῦμε; "Οτι δεν μπορούσαμε; "Οτι δεν είχαμε καιρό; "Όταν μ'ας ρωτήσει ο Θεός τότε, γιατί δεν δώσαμε τή θέση μας μέσα στο τράμ, σε έναν πιο αδύνατο από μ'ας, ή γιατί δεν δείξαμε σε κάποιον τόν δρόμο, τί θ' απολογηθοῦμε τότε; Και μόνο αυτά; Σε κάθε βήμα μας, σε κάθε στιγμή της ζωής μας, υπάρχουν του κόσμου οι καλωσύνες, που με μια μικροθυσία θα μπορούσαν να είχαν γίνει όλες. Τίποτε δεν θα μπορούσε να μ'ας δικαιολογήση.

"Ας προσφέρουμε, λοιπόν, ὁ καθένας μας τίς μικρές ἢ τῆ μεγάλη θυσία πού τοῦ ζητᾷ ὁ Θεός καί ἔτσι σιγά θά οἰκοδομηθῆ τὸ οἰκοδόμημα τοῦ καινούργιου, τοῦ ἀνώτερου πολιτισμοῦ. Φτάνει κάθε φορά αὐτό πού προσφέρουμε, τὸ κάτι αὐτό, νά εἶναι ὅλο ἐκεῖνο πού μᾶς ζήτησε ὁ Θεός καί ὅλο ὅσο μπορούσαμε ἑμεῖς νά δώσουμε. Ἄν εἶναι λίγο δέν πειράζει, φτάνει νά εἶναι ὁλόκληρο.

Τώρα, νά εἰποῦμε καί ἓνα μυστικό; Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ πῶς πολύ τίς μικρογες, τίς ἀφανεῖς θυσίες. Τίς ἀγαπᾷ, τίς ἐκτιμᾷ καί τίς ἀνταμοίβει. Θυμᾶστε τὴν περίπτωση τῆς πτωχῆς χήρας; Τὴν εἶδε ὁ Κύριος νά ρίχνῃ στό Ναὸ μόνο ἓνα δῖλεπτο, ἓνα φτωχό δῖλεπτο. Τί εἶπε τότε; "Ἔξοτε" εἶπε "Αὐτὴ ἡ φτωχὴ χήρα ἔρριξε στό Ναὸ περισσότερα χρήματα ἀπ' ὅλους, γιατί οἱ ἄλλοι ἔστω καί ἂν ἔρριξαν μεγαλύτερα νομίσματα, ἔδωσαν ἀπ' αὐτά πού τούς περίσσευαν. Ἐνῶ ἡ φτωχὴ αὐτὴ χήρα ἔδωκε ὅ,τι εἶχε. Ὅλη τῆς τὴν περιουσία".

Βλέπετε πόση ἐντύπωση ἔκανε στόν Κύριο αὐτὴ ἡ μικρὴ εἰσφορά τῆς φτωχῆς χήρας; Καί μεῖς, λοιπόν, ἄς ἀγαπήσουμε καί ἄς ἐκτιμήσουμε τίς μικρές θυσίες πού μᾶς ζητᾷ κάθε τόσο. Φτάνει μόνο νά τίς κάνουμε μέ ὅλη μᾶς τὴν καρδιά καί ν' α εἶναι ὁλόκληρο αὐτό πού μᾶς ἦταν δυνατόν νά προσφέρουμε.

Ὁ Πατὴρ Ἱερώνυμος